

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3652/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Милошевић, адвокат из ..., против туженог Друштва за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и производњу природног гаса „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2005/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ се одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2005/24 од 30.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2005/24 од 30.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 174/23 од 13.02.2024. године, ставом првим изреке, поништен је Анекс број 20 Уговора о раду број .. од 06.07.2006. године, број ... од 24.03.2022. године, што је тужени дужан да призна и да трпи. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 295.875,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2005/24 од 30.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према оцени Врховног суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни за и новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости анекса број 20 основног уговора о раду којим је тужилац премештен на друго радно место - послове ... у Одељењу за ... туженог привредног друштва. Другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужиоца за поништај спорног анекса. Тужилац у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора. Из цитиране одредбе члана 404. ЗПП произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. По оцени Врховног суда, правна питања која тужилац поставља у ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана, а не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је 01.06.2022. године поднео тужбу ради поништаја анекса уговора о раду којим је премештен на друго радно место.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. ЗПП, већ о спору ради оцене законитости анекса уговора о раду, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу нису досуђени тражени трошкови на име састава одговора на ревизију, с обзиром да нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП. Из тог разлога је Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке применом одредбе чл. 165. ст.1 ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**